

het
lev

is

sprook

TIMES

BIDDEN

Bleumer School

2021 DECEMBER

NR 41

22 JANGANG

VOOR VERBEELDING

VRIJPLAATS

Zaterdag 4 december stapte Joen en Lammie in de trein richting Broum, op zoek naar alledaagse magie.

De nacht met hoge snelheid worden we van het stadse landschap door de weilanden van so taten groen

getransporteerd, langs menig windmolens, hier en daar een boom, een verwaald huis en de elektriciteitsmasten die de landschappen met elkaar verbinden

Nieuwe wijken, dorpen, met de zelfde hekje's, voorden en parkeerplek waar alles hetzelfde lijkt, maar alles is wat het blijkt.

en liggen bij een schot wolkje stripjes in het groen. Akeers doorkruist met snelwegen als

Waf Appingedam, hieren we de bus, de burchauffen heeft nog riks. De dag gaat nog op rolletjes

Column:

Het zal jullie inmiddels wel opgevallen zijn dat er een soort rode draad loopt door mijn columns: het gaat altijd over verhalen en dan specifiek over lokale verhalen en het landschap om ons heen. Over de redenen waarom mensen verhalen vertellen zijn veel boeken geschreven, proefschriften uitgepluisd en discussies gevoerd. En vaak leidt dat dan tot de conclusie dat wij verhalen gebruiken om een gemeenschap te schapen, dus om connecties met andere mensen te verkrijgen, te behouden en te versterken en vanuit die connecties van gemeenschap onze landschappen te bewerken en creëren. Dit is ook een van de dingen die mij interesseert bij lokale verhalen, maar ik wil daar nog wel een extra element aan toe voegen. Verhalen zijn naast scheppend ook reflecterend. Ze zijn een reflectie van hoe we onze omgeving zien, van hoe we onszelf willen zien in relatie tot die omgeving en waar we nog geen controle over kunnen uitoefenen in dat landschap en de angsten die dat mee kan brengen.

Neem bijvoorbeeld hoe we aan onze dijken zijn gekomen. De dijken in dit gedeelte van Nederland zijn oorspronkelijk gebouwd door de kloosterorden hier in het Roorden, vanaf de 12e eeuw tot en met de 16e eeuw. We kenden hier toen 34 kloosters en die hielden zich voor een groot gedeelte bezig met het ontginnen van grote stukken land: ze maakten letterlijk een groot gedeelte van onze provincie van een woest, onder water lopend gebied een plek waar dorpen gebouwd konden worden en waar geboerd kon worden op een profitabele manier. Waarom gingen de monniken dat hier doen? Was er zo weinig landbouwgrond in Nederland dat ze geen keuze hadden? Mogelijk, maar wat ook een grote rol gespeeld zal hebben, was het brengen van beschaving naar deze uithoek. Dat was wat je deed als een christen: je bracht God naar plekken waar hij misschien nog niet bekend was en liet zien dat door zijn liefde je in staat was tot grootse taken. Daar hoorde dus ook bij dat je van een guur en onder water gelopen landschap een vruchtbare en veilige plek kon maken.

Stads- en dorpen sprookjes achterlaten, een maal in Broum, rommelen onze buiken bij de bakker, dan we de buiken dat de pudding breidings ontdekkings Speculaas is ook op Vandaag, zijn. wat heeft speculaas eigenlijk met Sinterklaas te maken? Met een appeltje in de hand wandelen we vda de treunwag en een groep graverlijke eenden naar het rose huis. een vriendelijke dame tielt ons naar de heetjes en hoedjes, leighen en nodigt ons uit, "Het is wel een beetje blubbend hier"

Maar hoevee clips op huid-Armbanden maken in de Radden van een oud

haan oude lierelingsknuffel van vroeger en zijn ook nog Baby Lipjes!!
 daarna lopen we verder, langs de oude bank uit de Middeleeuwen.

Dus omdat de monniken een bepaald bezid. een reflectie, hadden van hoe ze zich dienden te gedragen als christenen en wat het betekende om een christen te zijn, resulteerde dat in het landschap schapen waar we tegenwoordig nog in staan en waar we onze cultuur in hebben gevonden. Want tegelijkertijd zijn onze verhalen ook zelf weer een reflectie van dat landschap. De witte en zwarte wieven komen daarbij meteen in mijn hoofd. Witte wieven komen waarschijnlijk voort uit de witte velden van mist die we vooral in de herfst over de velden zien liggen en de zwarte wieven uit de stoten van wind die plotseling over de natte klei kunnen gieren en je van de weg af kunnen drukken. Daaraan willen we betekenis geven en misschien wel juist omdat we op een piek wonen waar het weer soms zwaar op ons kan drukken. Het zijn elementen in het landschap die 'wild' aanvoelen en waar geen controle over is en daarom, zoals ik eerder aangegeven heb, willen we onszelf graag een gevoel van controle geven, van begrip en uitleg, zodat we weten hoe we toch dat wilde element kunnen vermijden of, als we het toch niet kunnen ontkomen, kunnen bezweren.

Louis, het hele dorp heeft hem!"

Hij is dol op kinderen, maar naar

naar een blaf die...

Die worden geassocieerd met vechthonden...

Tenzo is een luie enthousiaste kindvriend met een prachtige lichtbruine vacht.

Tenzo heeft geen idee wat vechters betekend...

ondertussen krijgt hameen appijs... telefoon weg!
 en is iets met de konings thuis? connectie weg!

We lopen door naar de Berumen school leggen HET verbinding apparaat aan de stroom en eten nog een broodje van de bakker, eenmaal geladen (wg, niet de telefoon) gaan we samen met Badjo nog een keer op pad, Badjo mag kiezen richting de Wiksta of richting Katja... we gaan richting Katja... die is niet thuis!

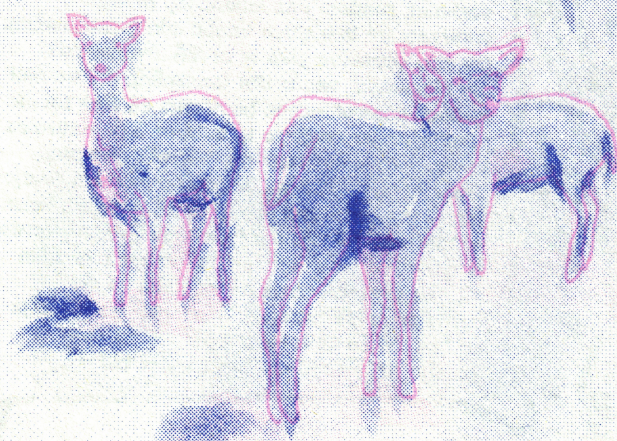
Zo lijken dus een aantal van onze verhalen rondom ons landschap te zijn ontstaan: uit behoeftes vanuit een gemeenschap om een bepaalde plek te creëren, maar ook om elementen vanuit dat landschap die we niet kunnen controleren te bezweren en toch op die manier onder controle te hebben. Zijn daarmee al onze verhalen verklaart? Rez, zeker niet! Maar hopelijk hebben jullie hiermee een beetje een besef gekregen van waarom onze verhalen zo interessant zijn om te bewaren en om verder te vertellen, want zonder die verhalen zouden we niet bestaan zoals we bestaan en ze vertellen tegelijkertijd zoveel over wie we zijn en hoe we zo geworden zijn. Ze zijn het waard om bewaard te blijven.

Dodo! vervoerd naar
 Daar komen we
 Louis de hond
 bevooroordeeld
 omdat hij een Amerikaanse Stepford is.....
 Tenzo woelt vaak vooroordeeld
 Tenzo is een luie enthousiaste kindvriend met een prachtige lichtbruine vacht.
 Tenzo heeft geen idee wat vechters betekend...
 ondertussen krijgt hameen appijs... telefoon weg!
 en is iets met de konings thuis? connectie weg!
 We lopen door naar de Berumen school leggen HET verbinding apparaat aan de stroom en eten nog een broodje van de bakker, eenmaal geladen (wg, niet de telefoon) gaan we samen met Badjo nog een keer op pad, Badjo mag kiezen richting de Wiksta of richting Katja... we gaan richting Katja... die is niet thuis!
 Samen met Badjo, bellen we bij Joep aan...
 Joep noemt huisdieren bewustzijn vakers, hij voelt ons hru bewust een sprookje ingewandeld...

Het rose huis
is daar wel alles pluis?
Aan komen lopen,
of gegooit over het hek.
iedereen is welkom,
op deze magische plek

Dankzij Jolanda die de
zorg op zich neemt,
voelt niemand zich hier vreemd.
Mee naar huis mag met wie,
het niet goed gaat.
Totdat hij of zij weer
op eigen beentjes staat.
Het rose huis is dus zeker
pluis,
we hebben het even
nagevraagd.
iedereen voelt zich
hier thuis.

Een
Schoon
en Fris
nieuwjaar!

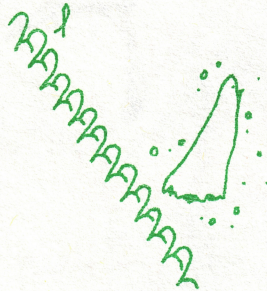
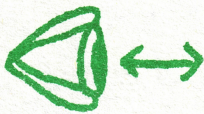

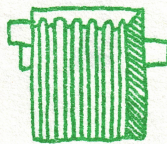
NU DOORLOOPENJING

Op zaterdag 18 en zondag 19 december van 12:00 - 17:00 kun je in de Bierumer School werk komen kijken van Timo van Grinsven en Edo van Doorne. Op het schoolplein kun je van de warmte van een vuurtje genieten onder het genot van een winters soepje en een warme glühwein. De tekeningen op deze pagina zijn door Timo gemaakt.

Bierumerschool educatie

Paula: Wie weet wat een tekening is?

Kinderen: Een tekening is een papier waar een figuurtje opstaat en dat heb je zelf gemaakt. Niet geknutseld maar getekend. Een tekening is dat je iets getekend hebt bijvoorbeeld een giraf. Een tekening komt ook uit een printer. Een tekening is ook wit; het papier

Paula: Ik teken iets en jullie mogen zeggen of het een tekening is

Eén stip

Kinderen: dat is niet echt een tekening

Paula: is dit geen tekening?

Kinderen: Reeeeee het is een stip

Paula: Kan een stip geen tekening zijn

Kinderen: Reeeeee

Paula: Dan probeer ik het gewoon nog een keer

Nog een stip

Kinderen: Reeeeee neeeee

Paula: Weer niet? Ik blijf het proberen

Derde stip

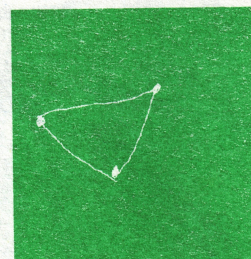
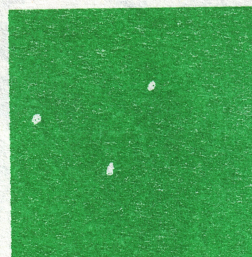
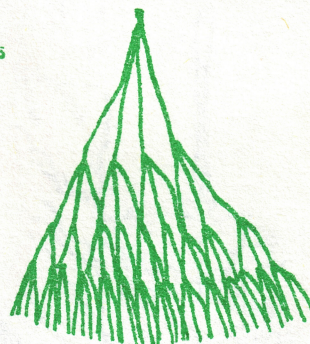
Kinderen: Reeeeee haha neeeee

Een meisje: Ik vind van wel. Het lijkt wel op een driehoek die op de kop staat als je goed kijkt

Paula: Kan je dat eens tekenen dan?

Het meisje tekent lijnen tussen de stippen

En nu is het een tand geworden, of een tong, een neus maar dan op de kop, een mond die open staat, een snavel van een vogel, een tent die op de kop staat

Deze vier tekeningen zijn door Sjoerd Rep gemaakt

De reuzen bij Hoogwatum

We staan op de stoep,
bij kunstenaar Hoop.

In het warme en
gezellige thuis,
voelen wij ons gelijk thuis.

In zijn atelier
vol magisch realisme
bespreken wij het existentie-
lisme.

Iedere persoon als een uniek wezen,
verantwoordelijk voor eigen daden
en eigen lot.

Of toch verbonden
met een god?

Wat is waar of geloven we liever
en wat is niet waar? we liever maken in hun aual

Welke bronnen zijn er
eigentlich betrouwbaar?

Check ze na, maar dan
3 dubbel!

Dan verdwijnt je niet
in je eigen bubbel

En bovendien, blijft verbonden
met elkaar!

Samen staan we sterker!
dat is ZEKER waar!

Het is je vast wel eens opgevallen dat hier in het noorden
wel heel erg veel lange mensen rondwandelen. Komt door al
die sloten melk die hier gedronken worden.
zeggen de wetenschappers, maar eigenlijk ligt het ergens
anders aan. Lang geleden toen de mensen hier nog zonder
dijken woonden en de helft van de tijd natte
voeten hadden, speelde er een gigantische boomstam aan bij
Hoogwatum. Ik zeg wel boomstam, maar eigenlijk was het
maar een klein takje van Yggdrasil, de wereldboom. En op die
tak zat een familie reuzen die meegespeeld waren doordat
Jormungandr aan de boom geschud had en de tak had af-
gebroken. Zo zijn ze hier aangespoeld en ze vonden al die
mensen tot hun enkels toe in het water maar wat charmant!
En daarom lopen er hier meer dan op andere plekken, van die
lange mensen rond. Daar zit namelijk nog wat reuzenbloed in!

Hangt alles
af van een
betoverend getal.

HARDWERKENDE

WAT IS EEN
SPROOKJE?

DOE JE
OGEN MAAR
OPEN!

Vrijplaats Voor Verbeelding
wordt ondersteund door:

M

mondiaan
fonds

stichting
stokroos

Kunstraad groningen

Production & design: Hindert Helder,
Johan Ketselaar en Laureen Langkamp

JSSR: 2542-4173

Uitgeverij de Zwambakels